

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku A.T.
przy uczestnictwie P. S.A. w L.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 listopada 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 24 września 2019 r., sygn. akt V Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od skarżącego na rzecz wnioskodawcy 240 (dwieście
czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną uczestnika P. S.A. z siedzibą w L. od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 24 września 2019 r. Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparł na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Wskazanie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej jako przyczyny przyjęcia jej do rozpoznania wymaga wykazania niewątpliwiej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni (por. m. in. postanowienia SN z dnia 8 marca 2002 r., sygn. akt I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100, z dnia 10 stycznia 2003 r., sygn. akt V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49).

Zdaniem skarżącego, zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty narusza normy art. 305¹ k.c. i art. 305² § 2 k.c. Skarżący zakwestionował stanowisko Sądu drugiej instancji, w myśl którego służebność przesyłu, aby zapewniała przedsiębiorstwu przesyłowemu uprawnienie do korzystania z sieci przesyłowej, musi swoim zakresem obejmować również taki obszar, w obrębie którego ze względów bezpieczeństwa uprawnienia właściciela nieruchomości doznają ograniczeń. Uczestnik podniósł, że pas służebności przesyłu powinien obejmować wyłącznie powierzchnię nieruchomości umożliwiającą przedsiębiorcy posadowienie urządzeń, prawidłowe korzystanie z nich, ich konserwację, naprawę, modernizację oraz usuwanie awarii, a nie powinien obejmować innych ograniczeń wynikających z norm technicznych, jakim jest np. obszar ujemnego oddziaływania na prawo własności. W związku z tym uczestnik podniósł, że wynagrodzenie z tytułu ustanowienia

służebności przesyłu zostało błędnie ustalone jako nadmierne i nieuwzględniające charakteru służebności przesyłu.

Argumentacja przedstawiona przez skarżącego nie przekonuje jednak, że doszło w niniejszej sprawie do rażącego naruszenia prawa, skutkującego oczywistym uzasadnieniem skargi w ustalonym stanie faktycznym. Jak wynika z art. 305¹ k.c., służebność przesyłu została określona jako prawo polegające na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem urządzeń przesyłowych. To właśnie zakres obciążenia nieruchomości wyznacza obszar, który służy realizacji rzeczowego prawa służebności przesyłu i w tym właśnie zakresie wynagrodzenie powinno być odpowiednie, z uwzględnieniem – nieograniczonego rodzajowo w art. 305² § 1 k.c. - koniecznego i właściwego korzystania z urządzeń przesyłowych. Wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu może obejmować także uciążliwości związane z oddziaływaniem linii przesyłowej poza pasem eksploatacyjnym tej służebności, w tym w zakresie strefy kontrolowanej, o ile zachodzi w tym względzie związek z obciążeniem nieruchomości służebnością przesyłu (postanowienie SN z dnia 5 grudnia 2019 r., sygn. akt III CZP 20/19, www.sn.pl). Taka też sytuacja wynika z ustaleń faktycznych poczynionych w niniejszej sprawie, a skarżący nie zdołał podważyć przyznanego wymiaru wynagrodzenia, nakreślonego rozmiarem uciążliwości wobec nieruchomości wnioskodawcy.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c.

jw